

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

4. března 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Vyjmutí z celního dohledu – Krádež zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu – Článek 242 – Osoba odpovědná za vyjmutí – Držitel povolení k provozování celního skladu – Sankce za porušení celní právní úpravy – Článek 42 – Povinnost zaplatit částku odpovídající hodnotě chybějícího zboží – Kumulace s peněžitou sankcí – Přiměřenost“

Ve věci C-655/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Administrativen sad Varna (Správní soud ve Varně, Bulharsko) ze dne 5. října 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 19. října 2018, v řízení

Teritorialna direkcija „Severna morská“ kam Agencija Mitnici, právní nástupce Mitnica Varna

proti

„Schenker“ EOOD,

za přítomnosti:

Okražna prokuratura – Varna,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J. Malenovský a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: R. Schiano, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. listopadu 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Teritorialna direkcija „Severna morská“ kam Agencija Mitnici, právního nástupce Mitnica Varna, S. K. Kirilovou a F. Bosilkovou-Kolipatkovou, jakož i B. Borisovem, jako zmocněnci,
- za „Schenker“ EOOD G. Goranovem, advokat,
- za bulharskou vládu L. Zacharievou a E. Petranovou, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: bulharština.

– za Evropskou komisi I. Zaloguinem a V. Bottkou, jakož i M. Kocjan, jako zmocněnci,
s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Teritorialna direkcija „Severna morská“ kam Agencija Mitnici (oblastní ředitelství pro Severní pobřeží celního úřadu, Bulharsko, dále jen „celní úřad ve Varně“) a „Schenker“ EOOD ve věci sankcí uložených této společnosti jakožto držiteli povolení k provozování celního skladu v důsledku krádeže zboží, které měla ve své moci.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 45 odůvodnění nařízení č. 952/2013 uvádí:
„Je vhodné na úrovni Unie stanovit pravidla, která by vymezila okolnosti, za nichž celní orgány mohou zboží zničit nebo s ním jinak nakládat, což muselo být dříve upraveno vnitrostátními právními předpisy.“
- 4 Článek 42 odst. 1 a 2 tohoto nařízení stanoví:
„1. Každý členský stát stanoví sankce za porušení celních předpisů. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Uplatňují-li se správní sankce, mohou mít mimo jiné jednu z těchto forem, případně obě formy:
a) peněžní pokuta uložená celními orgány, případně včetně narovnání použitého namísto trestní sankce;
b) zrušení, pozastavení nebo změna jakéhokoli povolení, jehož je dotyčná osoba držitelem.“
- 5 Článek 79 uvedeného nařízení, nadepsaný „Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek“, v odstavcích 1 a 3 stanoví:
„1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:
a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zušlechtnění, uskladnění, dočasné uskladnění, dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;
b) některé z povinností stanovených v celních předpisech upravujících konečné užití zboží na celním území Unie;

[...]

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) a b) je dlužníkem:

- a) každá osoba, která měla splnit dané povinnosti;
- b) každá osoba, která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost, nebo která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění této povinnosti;

[...]“

6 Článek 198 téhož nařízení zní:

„1. Celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření, včetně zabavení a prodeje nebo zničení zboží, pro nakládání se zbožím v těchto případech:

- a) nebyla-li splněna jedna z povinností stanovených celními předpisy týkající se vstupu zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, nebo bylo zboží vyjmutο z dohledu celních orgánů;

[...]

3. Náklady opatření uvedených v prvním odstavci nese:

- a) v případě uvedeném v odst. 1 písm. a) osoba, jež měla splnit příslušné povinnosti nebo jež celním orgánům neumožnila dohled nad zbožím;

[...]“

7 Článek 242 odst. 1 nařízení č. 952/2013 stanoví:

„Držitel povolení a držitel režimu je povinen:

- a) zajistit, že zboží v režimu uskladnění v celním skladu nebude vyjmutο z celního dohledu; a
- b) splnit povinnosti vyplývající ze skladování zboží v režimu uskladnění v celním skladu.“

Bulharské právo

8 Článek 233 odst. 6 Zakon za mitnicite (celní zákon, DV č. 15 ze dne 6. února 1998) ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení (dále jen „celní zákon“) stanoví:

„Zboží, které je předmětem pašování, je zabaveno ve prospěch státu bez ohledu na jeho vlastníka a pokud nepodléhalo celnímu dohledu nebo bylo z něj vyjmutο, je mu přidělena hodnota odpovídající celní hodnotě zboží nebo hodnota zboží při vývozu.“

9 Článek 234a odst. 1 a 3 celního zákona stanoví:

„1. Kdo vyjme z celního dohledu dočasně uskladněné zboží nebo zboží navržené v celním prohlášení do celního režimu nebo pro zpětný vývoz, aniž splnil podmínky stanovené právními předpisy nebo celními orgány, bude potrestán pokutou, jedná-li se o fyzickou osobu, nebo peněžitou sankcí, jedná-li se o právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu, jejíž výše činí 100 až 200 % celní hodnoty zboží, nebo v případě vývozu hodnoty zboží, které je předmětem protiprávního jednání.

[...]

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 se použijí ustanovení čl. 233 odst. 6, 7 a 8 odpovídajícím způsobem.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Dne 16. března 2017 podala Teld Consulting OOD celní prohlášení s návrhem na propuštění 13 kontejnerů překližovaných desek do režimu uskladnění v celním skladu. Toto prohlášení bylo podáno jménem a na účet společnosti Balkantrade Properties EOOD.
- 11 Po vyřízení celních formalit souvisejících s uvedeným režimem měly být tyto kontejnery přepraveny do celního skladu, který je provozován a spravován společností Schenker na základě povolení k provozování celního skladu, jehož je tato společnost držitelkou.
- 12 Schenker pověřila zajištěním této přepravy společnost Fortis Trade OOD. Avšak jeden z těchto kontejnerů, jakož i vozidlo patřící společnosti Fortis Trade, které tento kontejner přepravovalo, byly odcizeny v průběhu cesty. Zboží umístěné v tomto kontejneru tudíž nebylo dodáno do skladu společnosti Schenker.
- 13 Poté, co celní inspekce ve Varně (Bulharsko) provedla kontrolu, zjistila, že se v uvedeném skladu nenacházelo veškeré zboží, které bylo předmětem režimu uskladnění v celním skladu. Bylo tudíž vydáno rozhodnutí o zjištění porušení čl. 234a odst. 1 celního zákona proti společnosti Schenker z důvodu, že tato společnost vyjmula z celního dohledu část zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu. Na základě tohoto zjištění vydal ředitel celního úřadu ve Varně rozhodnutí, kterým v souladu s čl. 233 odst. 6 a čl. 234a odst. 1 a 3 celního zákona uložil společnosti Schenker peněžitou sankci ve výši 23 826,06 bulharského leva (BGN) (přibližně 12 225 eur) a nařídil této společnosti, aby zaplatila tutéž částku, která odpovídala hodnotě chybějícího zboží.
- 14 Varnenski rajonen sad (Okresní soud ve Varně, Bulharsko), kterému podala Schenker žalobu proti tomuto rozhodnutí, zrušil uvedené rozhodnutí. Měl zejména za to, že krádež je případem vyšší moci a nebyla prokázána žádná příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním nebo opomenutím této společnosti a následkem krádeže, a sice skutečností, že celní orgány nemohly mít přístup ke zboží, které podléhalo celnímu dohledu a provést jeho kontrolu.
- 15 Proti tomuto rozsudku podal celní úřad ve Varně kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, kterým je Administrativen sad Varna (Správní soud ve Varně, Bulharsko). Tvrdí, že uplatněním režimu uskladnění v celním skladu vzniká povinnost nevyjmout zboží z celního dohledu a dotčená krádež není případem vyšší moci, která by mohla skladovatele zprostit jeho odpovědnosti.
- 16 Předkládající soud konstatuje, že společnosti Schenker byly uloženy dvě správní sankce. Sankce spočívající v povinnosti uhradit hodnotu odcizeného zboží podle něj nespadá pod žádnou z forem sankcí stanovených v čl. 42 odst. 2 nařízení č. 952/2013 a nejedná se ani o takovou formu zabavení zboží, jaká je stanovena vnitrostátním právem. Předkládající soud si tudíž klade otázku, zda tato povinnost uhradit hodnotu zboží je v souladu s uvedeným ustanovením, jakož i se zásadami efektivity a proporcionality vzhledem k tomu, že je kumulována s uložením peněžité sankce.
- 17 Za těchto podmínek se Administrativen sad Varna (Správní soud ve Varně, Bulharsko) rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 242 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 952/2013 vykládán v tom smyslu, že krádež zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu, za okolností, které jsou dány v původním řízení, je vyjmutím zboží z režimu uskladnění v celním skladu, které odůvodňuje uložení peněžité sankce za porušení celních předpisů držiteli režimu?

- 2) Má povinnost uhradit zaplatit částku odpovídající hodnotě zboží, které je předmětem porušení celních předpisů (vyjmutí zboží z režimu uskladnění v celním skladu) povahu správní sankce ve smyslu čl. 42 odst. 1 a 2 nařízení č. 952/2013? Je přípustné ustanovení vnitrostátního práva, které ukládá takovou povinnost zároveň s uložením peněžité sankce? Splňuje toto vnitrostátní ustanovení požadavky týkající se účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku, které ukládá čl. 42 odst. 1 druhá věta nařízení č. 952/2013 ve vztahu k sankcím za porušení celních předpisů Unie?“

K předběžným otázkám

K první otázce

K přípustnosti

- 18 Schenker má ve svém písemném vyjádření za to, že první otázka je nepřípustná, jelikož se týká výlučně použití ustanovení vnitrostátního práva, a zejména otázky, zda konkrétní jednání nebo opomenutí je porušením, jak je definováno vnitrostátním právem.
- 19 V tomto ohledu je zajisté třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že v rámci řízení podle článku 267 SFEU, které je založeno na jasné dělbě funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, posledně uvedený nemá pravomoc vykládat vnitrostátní právo a je pouze na vnitrostátním soudu, aby zjistil a posoudil skutkový stav sporu v původním řízení a určil přesnou působnost vnitrostátních právních a správních předpisů (rozsudek ze dne 3. října 2019, Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale, C-632/18, EU:C:2019:833, bod 48 a citovaná judikatura).
- 20 V projednávaném případě však vyplývá ze znění první otázky, že touto otázkou se předkládající soud táže Soudního dvora na výklad čl. 242 odst. 1 nařízení č. 952/2013, a konkrétně na pojem „vyjmutí z celního dohledu“ ve vztahu k tomuto ustanovení, jakož i na to, zda unijní právo umožňuje, aby za takové vyjmutí byla uložena peněžité sankce.
- 21 Schenker rovněž tvrdí, že rozhodnutí ve věci v původním řízení závisí nikoli na výkladu ustanovení unijního práva, nýbrž na skutkových otázkách, a sice na určení konkrétní osoby, která se dopustila dotčeného porušení právních předpisů, jejího postavení v okamžiku, kdy k tomu došlo, jakož i jednání nebo opomenutí, která jsou porušením právních předpisů přičitatelným uvedeně osobě.
- 22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené článkem 267 SFEU je věcí pouze vnitrostátního soudu, aby s ohledem na konkrétní okolnosti každé věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak i relevanci otázek, které pokládá Soudnímu dvoru. Jestliže se tedy otázky položené vnitrostátním soudem týkají výkladu ustanovení unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudek ze dne 14. března 2013, Allianz Hungária Biztosító a další, C-32/11, EU:C:2013:160, bod 19 a citovaná judikatura). Tak tomu přitom zjevně je v projednávaném případě.
- 23 Za těchto podmínek je první předběžná otázka přípustná.

K věci samé

- 24 Úvodem je třeba připomenout, že se čl. 242 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 952/2013 uvedený v první otázce týká odpovědnosti držitele povolení k provozování celního skladu a držitele tohoto režimu v případě vyjmutí zboží z celního dohledu, zatímco tato otázka se vztahuje rovněž k tomu, zda osobě odpovědné za takové vyjmutí lze uložit peněžitou sankci stanovenou vnitrostátním právem, k čemuž se vztahují jiná ustanovení tohoto nařízení.
- 25 Avšak okolnost, že předkládající soud po formální stránce omezil svou otázku na výklad konkrétního ustanovení unijního práva, nebrání tomu, aby Soudní dvůr poskytl předkládajícímu soudu všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být užitečné pro rozhodnutí ve věci, která mu byla předložena, bez ohledu na to, zda je tento soud ve svých otázkách zmínil. V tomto ohledu je na Soudním dvoru, aby ze všech poznatků předložených vnitrostátním soudem, zejména z odůvodnění předkládacího rozhodnutí, vytěžil ty prvky uvedeného práva, které je s přihlédnutím k předmětu sporu v původním řízení třeba vyložit (rozsudek ze dne 18. září 2019, VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, bod 50 a citovaná judikatura).
- 26 Je tudíž třeba mít za to, že podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda nařízení č. 952/2013 musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je v případě krádeže zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu uložena držiteli povolení k provozování celního skladu peněžita sankce za porušení celní právní úpravy.
- 27 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že pojem „vyjmutí z celního dohledu“, který je obsažen v nařízení č. 952/2013, musí být chápán v tom smyslu, že zahrnuje každou činnost nebo opomenutí, v jejichž důsledku je příslušnému celnímu orgánu zabráněno, i když jen přechodně, v přístupu ke zboží podléhajícímu celnímu dohledu a v provedení kontrol stanovených celní právní úpravou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2017, Aebtri, C-224/16, EU:C:2017:880, bod 93 a citovaná judikatura).
- 28 Jak již měl Soudní dvůr příležitost rozhodnout, o „vyjmutí z celního dohledu“ ve smyslu uvedeného nařízení se jedná zejména tehdy, jestliže jako v projednávaném případě došlo ke krádeži zboží nacházejícího se v režimu s podmíněným osvobozením od cla (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Harry Winston, C-273/12, EU:C:2013:466, bod 30 a citovaná judikatura).
- 29 Pokud jde o osobu odpovědnou za takové vyjmutí z celního dohledu, čl. 242 odst. 1 písm. a) nařízení č. 952/2013 stanoví, že držitel povolení je povinen zajistit, že zboží v režimu uskladnění v celním skladu nebude vyjmuto z celního dohledu.
- 30 V tomto ohledu z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že vyjmutí zboží z celního dohledu předpokládá jen splnění takových objektivních podmínek, jako je fyzická nepřítomnost zboží v místě schváleného uskladnění v okamžiku, kdy celní orgán zamýšlí provést kontrolu uvedeného zboží (rozsudek ze dne 12. června 2014, SEK Zollagentur, C-75/13, EU:C:2014:1759, bod 31 a citovaná judikatura).
- 31 Z toho vyplývá, že odpovědnost držitele povolení k provozování celního skladu v případě vyjmutí zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu z celního dohledu je objektivní, a tudíž nezávislá na chování tohoto držitele, jakož i chování třetích osob.
- 32 Pokud jde o důsledky takového vyjmutí z celního dohledu pro uvedeného držitele, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že nesplnění povinností stanovených v celních předpisech pro jeho vyjmutí z celního dohledu je porušením celních právních předpisů, přičemž tímto nesplněním vzniká podle čl. 79 odst. 1 písm. a) nařízení č. 952/2013 celní dluh při dovozu. Vzhledem k tomu, že unijní právní

předpisy v oblasti takových porušení celních právních předpisů nejsou harmonizovány, členské státy jsou příslušné k přijetí sankcí vhodných k zajištění dodržování unijní celní právní úpravy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. října 2003, Hannl-Hofstetter, C-91/02, EU:C:2003:556, body 18 až 20).

- 33 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že nařízení č. 952/2013 musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je v případě krádeže zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu uložena držiteli povolení k provozování celního skladu peněžité sankce za porušení celní právní úpravy.

K druhé otázce

- 34 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 42 odst. 1 nařízení č. 952/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě níž je v případě vyjmutí zboží z režimu uskladnění v celním skladu držitel povolení k provozování celního skladu povinen zaplatit kromě peněžité sankce také částku odpovídající hodnotě tohoto zboží.
- 35 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá v tomto ohledu, že zatímco čl. 234a odst. 1 celního zákona stanoví v případě vyjmutí zboží z celního dohledu peněžitou sankci ve výši od 100 % do 200 % hodnoty vyjmutého zboží, čl. 234a odst. 3 tohoto zákona ve spojení s čl. 233 odst. 6 uvedeného zákona stanoví, že osoba, která nese odpovědnost za toto vyjmutí, musí zaplatit částku odpovídající celní hodnotě tohoto zboží.
- 36 Celní úřad ve Varně a bulharská vláda ve svých písemných vyjádřeních a na jednání před Soudním dvorem uvedly, že tato povinnost není sankcí ve smyslu čl. 42 odst. 1 nařízení č. 952/2013, nýbrž je opatřením, na které se vztahuje čl. 198 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, které stanoví, že celní orgány musí přijmout veškerá nezbytná opatření, včetně zabavení a prodeje nebo zničení zboží, pro „nakládání se zbožím“ vyjmutým z celního dohledu. Tyto zúčastněné strany mají za to, že jelikož výčet opatření uvedených v tomto ustanovení není vyčerpávající, zaplacení hodnoty dotčeného zboží v případě, že příslušné orgány nemohou konstatovat fyzickou přítomnost tohoto zboží, je „způsobem nakládání [s ním]“ ve smyslu uvedeného ustanovení, který je podobný zabavení tohoto zboží ve prospěch státu.
- 37 Takový výklad však nelze přijmout.
- 38 Článek 198 nařízení č. 952/2013 je totiž součástí kapitoly 4, nadepsané „Nakládání se zbožím“, hlavy V tohoto nařízení. Z toho vyplývá, že ustanovení nacházející se v této kapitole se týkají jen opatření, která je třeba přijmout „pro nakládání“ se zbožím, jehož fyzická přítomnost byla zjištěna příslušnými orgány. Tento výklad je potvrzen bodem 45 odůvodnění tohoto nařízení, který uvádí, že toto nařízení sleduje zejména cíl na úrovni Unie stanovit pravidla, která by vymezila okolnosti, za nichž celní orgány mohou zboží zničit nebo s ním jinak nakládat.
- 39 Avšak zaplacení hodnoty dotčeného zboží nemůže být považováno za způsob nakládání s ním, který by tedy směřoval k dosažení tohoto cíle.
- 40 Předkládající soud tudíž správně kvalifikuje jako sankci povinnost osoby odpovědné za porušení právních předpisů zaplatit kromě peněžité sankce také částku odpovídající hodnotě zboží vyjmutého z celního dohledu.
- 41 Článek 42 odst. 1 nařízení č. 952/2013 stanoví, že sankce stanovené členskými státy za porušení celních předpisů musí být účinné, přiměřené a odrazující.

- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že při neexistenci harmonizace právních předpisů Unie v oblasti sankcí použitelných v případě nedodržení podmínek stanovených režimem zavedeným těmito právními předpisy mají členské státy pravomoc zvolit si sankce, které se jim jeví vhodné. Při výkonu své pravomoci však musí dodržovat unijní právo a jeho základní zásady, a tedy i zásadu proporcionality (rozsudek ze dne 16. července 2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, bod 21 a citovaná judikatura).
- 43 Konkrétně, správní nebo represivní opatření, dovolená vnitrostátními právními předpisy nesmějí překračovat meze toho, co je nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných těmito právními předpisy, a mimoto nesmějí být nepřiměřená vzhledem k těmto cílům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2017, Euro-Team a Spirál-Gép, C-497/15 a C-498/15, EU:C:2017:229, body 40 a 58, jakož i citovaná judikatura).
- 44 Sankce spočívající v povinnosti zaplatit částku odpovídající hodnotě zboží vyjmutého z celního dohledu se přitom v projednávaném případě nejeví jako přiměřená, a to nezávisle na tom, že je tato sankce uložena zároveň se sankcí upravenou v čl. 234a odst. 1 celního zákona. Sankce ve výši takové částky totiž překračuje meze toho, co je nezbytné k zajištění zejména toho, aby zboží v režimu uskladnění v celním skladu nebylo vyjmuté z celního dohledu.
- 45 V tomto kontextu je třeba připomenout, že cílem sankcí upravených v článku 42 nařízení č. 952/2013 není postihovat případné podvodné či protiprávní činnosti, ale pouze porušení celních právních předpisů (obdobně viz rozsudek ze dne 16. července 2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, bod 31).
- 46 Jak uvedla kromě toho Komise ve svém písemném vyjádření, taková sankce, jako je sankce stanovená v čl. 234a odst. 3 celního zákona ve spojení s čl. 233 odst. 6 tohoto zákona se jeví jako nepřiměřená vzhledem k celnímu dluhu, který vznikl z důvodu vyjmutí zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu z celního dohledu.
- 47 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 42 odst. 1 nařízení č. 952/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě níž je v případě vyjmutí zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu z celního dohledu držitel povolení k provozování celního skladu povinen zaplatit kromě peněžité sankce také částku odpovídající hodnotě tohoto zboží.

K nákladům řízení

- 48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je v případě krádeže zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu uložena držiteli povolení k provozování celního skladu peněžité sankce za porušení celní právní úpravy.**

- 2) Článek 42 odst. 1 nařízení č. 952/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě níž je v případě vyjmutí zboží nacházejícího se v režimu uskladnění v celním skladu z celního dohledu držitel povolení k provozování celního skladu povinen zaplatit kromě peněžité sankce také částku odpovídající hodnotě tohoto zboží.

Podpisy.